

תלמודו בידו

דף עב עמוד ב

- א] לר' מאיר, טעה ושחט בערב פסח שחל להיות בשבת שלמים או חולין לשם פסח, האם חייב חטאת ?
- ב] נתחלף שפור של נותר בשפור של צלי ואכלו, האם חייב חטאת ?
- ג] בעל אשתו או יבמתו כשהן נדות בשוגג, האם חייב חטאת ?
- ד] כהן המקריב על המזבח ונודע לו שהוא חלל, האם הקרבן כשר ומנין ?
- ה] כהן שהיה אוכל בתרומה ונודע לו שהוא חלל, האם חייב לשלם קרן וחומש ומדוע ?

א] שלמים: פטור. ואפילו שחט עגל, כיון שטרוד במחשבתו להקריבו משעה שהופרש. אך אם שחט בעל מום חייב, שהרי אין בלבו מחשבה להקריבם. חולין: פטור כדין טועה בדבר מצוה, שעלול הוא להתחלף בפסח.

ב] ריש לקיש: חייב חטאת. ואף שטעה בדבר מצוה, הרי לא עשה מצוה. ר' יוחנן: ללישנא קמא חייב. ללישנא בתרא פטור, כיון שלא היה לו מי לשאול.

ג] אשתו: פטור, שהרי טעה בדבר מצוה ועשה מצוה [פריה ורביה, ומצות עונה]. אך אם היא מעוברת, ובא עליה סמוך לווסתה [והרי מוזהר לפרוש ממנה] חייב, שהיה לו לשאול אותה אם היא סמוכה לווסתה. יבמתו: פטור, משום שקיים מצות יבום. ואפילו סמוך לווסתה, כיון שהוא בוש לשאול.

ד] תנא קמא: הקרבן פסול. ר' יהושע: כשר. שנאמר "ברך ה' חילו", שאפילו עבודת חלל תהיה לרצון.

ה] ר' אליעזר: חייב, כדין זר שאכל תרומה בשוגג. ר' יהושע: פטור, מפני שטעה בדבר מצוה. והביאור לכך:
1. מדובר שאכל תרומת חמץ בערב הפסח, וזמנו בהול לאוכלה מבעוד יום.
2. כיון שאכילת תרומה נחשבת כעבודת קדשים [ועבודת חלל בשוגג כשרה].